

[Kaj Andresen.]

også udslag i bevillinger, det første år til projektering 7 mill. kr., det andet år ca. 13 mill. kr. og det tredje år 40 mill. kr. Ingen af disse beløb blev dog fuldt udnyttet. Af bevillingerne brugtes kun henholdsvis ½ mill. kr., 9 mill. kr. og 26 mill. kr. i disse 3 år. Indeværende års bevilling på oprindeligt 62 mill. kr. er reduceret til 55 mill. kr., men vil efter de foreliggende oplysninger blive opbrugt.

Samtidig med det begyndende byggearbejde har der så fundet en planlægning sted, en planlægning, gennem hvilken man skulle nå frem til en endelig udformning af Lundtofteprojektet. Finansudvalget er med mellemrum blevet underrettet om, hvor langt planlægningsudvalget var fremme med hensyn til byggeriets omfang og med skøn over, hvor store udgifterne ville blive ved udførelse af de forskellige planer.

Der har været flere faser i denne planlægning. Som følge heraf er der også sket ændring i de anslåede skøn for de samlede udgifter. I 1959 var skønnet på ca. 297 mill. kr., i 1960 regnedes der med ca. 420 mill. kr. og i begyndelsen af 1962 med ca. 525 mill. kr. Senere i 1962 beregnedes udgifterne ved en gennemførelse af det da eksisterende programforslag at ville blive ca. 807 mill. kr., et tal, der dog senere er reduceret til ca. 690 mill. kr. Men til disse beløb kommer inventar til omkring 100 mill. kr.

Disse overslag har dog ikke på noget tidspunkt kunnet betragtes som endelige eller godkendte forslag, men alene som skønsmæssige overslag fra planlægningsudvalget, fra læreanstalten og fra de til byggeriet knyttede teknikere.

Hidtil er der som nævnt år efter år givet de nødvendige bevillinger til det påbegyndte byggeri, og når finansudvalget fandt anledning til at gøre bemærkning til det sidste bevillingsandragende, var det ikke ud fra noget ønske om at lægge hindringer i vejen for et fortsat Lundtoftebyggeri. Årsagen var et spørgsmål om bevillingspraksis. Man anså det for at være en urigtig fremgangsmåde, at finansudvalget ved de årlige bevillinger også bandt det offentlige for det eller de følgende finansår, uden at der eksisterede en særlig rammebevilling. Når et anlægsarbejde strækker sig over en år-

række, som det her er tilfældet, må der enten rammebevilling eller lov til. Undervisningsministeren har jo også på et tidligt tidspunkt givet udtryk for det samme synspunkt ved at bebude lovforslag om Lundtofteprojektet, og i en skrivelse af 23. oktober til finansudvalget har finansministeren erklæret sig principielt enig med finansudvalget i dette synspunkt.

Det foreliggende lovforslag går ud på i tiden indtil 1970 at anvende 500 mill. kr. til opførelse af Danmarks tekniske højskole og Danmarks ingeniørakademi, idet det dog forudsættes, at den gamle højskoles lokaler stadig — muligvis også efter 1970 — anvendes af læreanstalten. Jeg kan give tilslutning til forslaget beløbsramme, som jeg synes er fornuftig og realistisk. Den opfylder ganske vist ikke læreanstaltens og planlægningsudvalgets ønsker for en udbygget højskole, men dels betyder denne ramme jo ikke, at dermed er den polytekniske læreanstalt udbygget til 100 pct., dels må det ikke glemmes, at hele løsningen af det aktuelle teknikerproblem jo ikke er klaret alene på Lundtoftesletten. Jeg tror, at der gennem den opstillede ramme for resten af 60'erne er mulighed for at give den tekniske højskole de lokaler og forskningsinstitutter, som er nødvendige for de krav, der stilles til højskolen.

Jeg vil i den forbindelse gerne give tilslutning til undervisningsministerens bemærkninger om, at det for at få mest muligt ud af den opstillede ramme vil være rigtigt at undersøge, hvad der nødvendigvis skal fremmes, og hvad der ikke er absolut påkrævet for højskolens effektivitet.

Når dette er sagt om de nye rammer, er der tilbage spørgsmålet om indholdet, om hele opbygningen, uddannelsen, om studieplaner, evtal o. s. v. Der er jo allerede af det nedsatte planlægningsudvalg siden 1958 udført et stort arbejde med bistand fra læreanstaltens særlige Lundtofteudvalg og Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd.

De fremsatte planer har jo givet anledning til megen offentlig drøftelse i dagspresse og fagpresse med indlæg fra interesserede sagkyndige og fra erhvervsrepræsentanter.

I adskillige af disse indlæg er der fremsat synspunkter om højskolen og hele teknikeruddannelsen, som det nok er værd at tage